

Ess de două ori în septemana: Joi-a și Dominec'a; era candu va pretinde importanță materială, va esi de trei sau de patru ori în septemana.

Pretulu de prenumeratiune.

pentru Austria:
pe anu întregu . . . . . 8 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . . . . 4 fl. v. a.
„ patrariu . . . . . 2 fl. v. a.

pentru Romani'a și strainetate:
pe anu întregu . . . . . 12 fl. v. a.
„ diumetate de anu . . . . . 6 fl. v. a.

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespunzinti ai nostri, si de-adreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintiele, ce priveacu Redactiunea, administratiunea sau speditiunea; oate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde câte 7. cr. de linia; repetirile se facu cu pretiu scadiutu. Pretulu timbrului câte 30 cr. pentru una data se antecipa.

Catra on. Publicu romanu!

Pre pagin'a din urma a foii noastre de astadi pinemu in vederea on. publicu romanu unu anuntiu de mare importantia, de interesu vitalu pentru intré-ga Romanimea, anuntiu de „Deschiderea subscriptiunii de actiuni la Institutulu de creditu și economii „Albina.“ Importanță a întreprinderii, tendintiele salutare si soliditatea pré stimatiloru fundatori, esperint'a generala a timpulu nostru, cumca seraculu intocmai ca avutulu, muncitorulu de pamentu intocmai ca industriarulu, numai prin infintiarca institutelor de creditu și potu multiplică poteri productive, — tote acestea recomanda intetitoriu spriginirea institutulu „Albina“ pe carea am dechiarat'o si o dechiarâm din nou de sóra a „Albinei“ noastre. Remane numai ca inteligint'a romana, mai vertosu carturarii si invetiatorii de prin sate se luminedie poporulu despre scopulu acestui institutu, despre maréti'a ideia a binemeritatoru fundatori.

Acé este ocaziunea a ne scapá din ghiarele strainiloru, acé este timpulu ferbinte doritu de bietulu nostru poporu, ca se scápe de usur'a ruinat'oria a jidaniloru. Romani din tote partile, alergati totii cu totii, cu tote poteri vóstre, si subscrieti actiuni la „Albina,“ cáci acést'a este salvat'oria poporulu nostru de jafuirele strainiloru, si cumca ea va prosperá si va inflori, garantia ni este soliditatea întreprinderii, zelulu, perseverant'a si caracterulu pré stimatiloru fundatori.

Romanu, „se scrie“
fi, roecse si rei poté!“ Red.

Pesta, in 9 augustu n. 1871.

Cu denumirea academiculu *Resumat* (nu Resumat, cum din sminta diseramu in nrulu trecut) de ministrulu Franciei pentru afacerile esterne, sunt toti multumiti. Increderea in trensulu este mare si de la unu barbatu incaruntitu ca densulu in scóla vietii politico-literarie se astépta multu.

Dlu Thiers a venitu in conflictu cu adunarea nationala in privint'a desdauniloru provinciiloru ce au fostu ocupate de armatele nemtiesci. Densulu este in principiu contra desdauniloru, si fiindu cá majoritatea consta din proprietari de realitati, cari au suferitu mai multa dauna prin invasiunea nemtiloru, denumirea lui de presiedinte alu rebublicei pe trei ani, érași s'a mai amenatu.

Resultatulu alegeriloru municipali din Parisu dovedesce cá o mare lacuna s'a escatu in viet'a politica si sociala a capitalei Franciei. Foile nemtiesci precum si cea mai mare parte a diaristicii europene atribue abstienerea Parisieniloru de la alegerile municipali ignorantie si indiferentia francesiloru in generalu, ér a Parisieniloru in specialu facia cu autonomi'a comunala. Acést'a splicatiune in sa este falsa, falsa pentru cá participarea classelor lucrátorie la alegerile municipali de la 25 martiu n'a doveditu nici pricepere, nici indiferentia, ci a doveditu cá atunci a fostu in Parisu o classa, care si cunoscea interesele sale in „Comuni'a“ si se straduiá a le aperá. La alegerile ce se întimplara septemana, s'a abstienutu de fá alegéri, scéndu cá are

sé se aléga unu municipiu guvernamentalu din burgeoisia. Ori si cum vom considerá lucrulu, in cele din urma totusi ne vomu convinge, cá motiunea mare sociala ce ingrigesce multa guvernele cele monarchice mai vertosu, a potutu sé propura mai antaiu numai in capital'a Franciei, centrulu luminiloru, isvorulu de unde au esitu tote libertatile, de unde s'au proclamatu drepturile eterne inascute omului.

Fusiunea partideloru republicane, întreprinsa de *Leone Gambetta* si *Louis Blanc*, din felurite motive n'a succesu; dar *Gambetta* totusi nu abdica de planurile sale, — republic'a trebuie sé se consolide in Francia, si densulu este pururia gata a-si sacrificá tote pana si viet'a pentru afirmarea si consolidarea aceleiu, cáci numai acést'a póte regenerá Francia, macar cá ticalosulu esimperatore Napoleone cu demoralisat'a sa socia Eugenia afirma prin epistole catra satelitti sei, cumca Francia numai prin imperiu se póte redicá. Cátu mai departe merge insolentia esimperatoru si esimperatoru cari prin lussulu nebunu au coruptu societatea omenésca si au nefericitu o tíera intréga.

Dupa scirile ce avemu din Aradu, sínodulu eparchialu, dechisu domineca in 6. aug. n. dupa ce audi si essamiá cu de a menuntulu reportulu si actele delegatiunii, in siedint'a sa de luni primu tote impacatiune in privint'a fonduriloru, si preste tote inamunitia necioasa Delacu totu a causelor de dreptu, esmise o co-

missiune juridica de 6 membri sub presiedint'a dlui Eppu, carea va decide, cum are sé se urme mai departe. In privint'a comunelor amestecate, sínodulu a apretiuitu scrupulii Delegatiunii, luandu notitia despre invoiel'a combinata, dar pronunsiandu-se cá in casu de procesu din concessiunele facute prin Delegatiune nu admite deducerea de consecintie.

S'au mai regulatu si unele alte cause de urgentia, a nume s'a esmisu o comissiune anchetaria pentru carti scolare si s'a otaritu participarea diecesei printr'o deputatiune la serbarea iubilaria a Esc. Sale Metropolitulu B. de *Siaguna* in Sibiu. Insemnamu aci cumca serbarea iubileulu s'a amenatu cu o di, adeca in locu de sambeta 21. aug. v. se va tiené domineca in 22. aug. v. —

Cestiunea de impacatiune cu Cehii — dupa cum suna scirile mai nóue, este aprópe de deslegarea definitiva. Pertractarile in sa se tienu asia dicendu secrete, nimenea nu scie se dica ceva pozitivu despre punctele de impacatiune. Dar in scurtu timpu pactulu va esi la lumina si-lu vomu vedé. —

In congressulu serbescu mai de unadi se ceti rescriptulu ministrulu ung. reg. de culte, in care se spuse, cá alegerea de metropolitu de catra Congressulu presinte va fi nevalida din cauza cá se face pre temeulu unui statutu inca nesancitunatu si de o corporatiune simplu constituanta, precum este congressulu serbescu de facie. Acestu rescriptulu desbatere si reportare. Dupa o conclusiune

FOISIÓRA.

Bránda.

Novéla istorica

de Badu (Rudolf) Walburg,

tradusa liberu de Nicolau Bodnarescu.

(Urmasu.)

Adese se întempla cá unu nefericitu si atunci se sente multiamita cu sórt'a sa, candu in butulu tuturoru nefericitoru sfasiat'orie, si póte baremu rech'amá a minte dilele ferice ale trecutulu. Astfelu schiav'a insirá avvenitile placute de la cas'a parintelu seu si si preumblá imaginea preste fericirile venitorulu, carelo ar fi fostu alu ei, deca crud'a sórte nu i-lu invidiá. Confundata in visuri placute, cari i reprezentau patri'a, vét'r'a parintésca, si cu coloru vii oglindau inimii desperate jocurile din pruncia, — siedea nefericit'a Bránda pre asternutulu urtiosu alu temai'ei, ce acuma se udase de la cremile inocenti.

Pomp'a si splendóra nuntii, ce avcau sé se întemple si pentru cari pornise de a casa, — in casu deca sórtea i-ar fi fostu îndurata, si-le imaginá dens'a cu colorile cele mai vii, in cátu adese in acestu fant'sii se sentiá surprinsa de strigatele vesole ale poporulu bétu de bucuria, cu cari si-ar fi manifestatu elu sentimintele si recunosciunt'a cuvenita tinerei principese. — Visulu ei érá a.átu de eliaru si vivace, in cátu dupa ce observá cá numai singura e in elili'a întuneceá, nu potú deosebí bine, cá óre care din ambele imaginatiuni ar fi visu, — fericea trecuta scú presintele acestu durerosu?! Curundu in sa fugi visulu pentru a face locu tristulu adeveru. Diadema, luminata de diarea debila a lampei din temnitia, imprasciá radie ce bateau tare in ochi. — Cu disprestiú privi Bránda la aceste donuri pretiose si sarutá cu focu santu velulu ei naturalu. — Adencu pe-trunsa, scóse din sinulu palpitandu o cruciulita, si jurá la acostu semnu alu salvatorulu, de a suferi mai bine mórte pentru religiune si patria, cá mai bine voiesce se fia acoperita de valurilo Siretulu, de cátu se imbracisiez de sociu pe crudulu tataru. Inocent'a, ca o santa, pasi apoi spre paretele temnitiei, unde scrise intru unu unghiu numele ei si evinimintele prin cari a trecut, precum si unu: „adio durerosu“ catra Bogdanu, mirele ei iubitu, si totodata dorint'a ei ferbinte, ca nomaclatu sé i se stinga

lumin'a vietii sub undole cele furibunde ale Siretulu, érá corpulu si mortu sé-lu mane aceste unde cátra tiermurii parintesci. — Dorerea — carea i se adause si unu torinte de lacrimi, amóri sentirile fetiérei, si unu somnu neastepatu primu pré inocent'a in braciule lui.

Intr'aceea Negrila, dupa ce facú tote dispusetiunile pentru o nunta regéscá, se duse, neobservatu de nime, in temnit'a Bránde. Espressiunea de inocentia de pre faci'a dormit'oriei, facú o impressiune potinte in peptulu betranulu. A est'a nesentiendu-se siguru in acést'a locuintia pazita, privi cu síela in juru de sine si observá inscriptiunea. — Abiá acuma betranulu scú ceia ce se întimplasera; elu cunoscu acuma cá cine e solav'a. Ca Romanu, in mediloculu acestoru órde blastemate, elu ceti cu pietate santa numele fiiu lui Susmanu si logodiroa ei cu Bogdanu. Nu-si luá ochii de pe inscriptiune; stá la indoíela deca ei nu-lu insiéla. Dupa ce si veni in ori si-si potú stepani acést'a impresiune atátu de potinte, cugetá la starea trista a Romanutiei, si timpulu urgente ilu nevoá se hot'ráscá inte ce are de facutu. — In momintele aceste critice si-aduse Negrila a minte de fiiulu seu Graménu, ale caruia sentiminte si eroismu ilu cunoscea pré bine; si la ale caruia bracia vigoróse potea contá cu securitate, cumca întreprinderea de a salvá pre virgin'a va se fia încoronata cu celu mai favorabilu succesu; in sa scéindu-lu cumca e departe de braciule tremurat'orie ale parintelu, — sperant'a începú se-i di para si se umplú de tristétia inim'a lui.

Generosulu betranu nu audise inca nimica de juramentulu ce marinosulu seu fiiu, ilu jurase lui Calimarcu, d'a salvá pe Bránda, si nu scéá cá fiiulu n'a lasatu d'atunci nici unu momentu de a nu cugetá despre tote medilócele posibili prin cari se scóta victim'a din ghiarele monstrulu.

Desi planurile meditate nu-i promiteau resultatulu doritu, totusi Graménu, — dupa ce audi despre casator'ia chanulu cu Bránda, — plecá pentru eliberarea nefericitoi, sporandu cá in faci'a localu va nasce ceva planu mai bunu. Scíá Graménu cá ori-ce întârziare si-ar avea urmari deplorabile, deci grabi pasii spre Romidava, cu acelu propus, ca sé spuna si tatalu seu intentiunea sa. Mergea rapede, cá lu duceau amóra si dorulu de isbanda. . . . . Negrila, care cu multa ingrigire parasi singuratarea inforat'oria a temnitiei, se intelní la

pórt'a castelulu tatarescu cu Graménu, pre care tocmai ilu doria. Grabirea, cu care se silira ambii a-si comunicá planurile lor de salvare, li aduse o determinare comuna si matura. Otarindu modulul intelnirii, plecá fie-care se pregátésca ceia de lipsa. Murgitulu de séra ilu crediura mai favorabilu întreprinderii lor. — Sórele mai érá de dóue saltite de la apusu pe ceriulu inserinat si aruncá radiele ce inauriaa verfurile Pionulu si ale Rareulu!), si totu mai putienu poteau strabate in temnit'a palidei sclave. — Acestu jocu alu naturei escitá inim'a junei Romanutiei, ilu primu de auspiciu tristu, pentru cá dens'a socotia acést'a radia de ultim'a in viet'a-i aventurósa. Desi érá confundata in contemplatiuni atátu de tragice, totusi ultimele mominte ale vietii sale le mai consensará pentru placut'a readucere a minte a tuturoru eviniminteloru suferite.

In urma, plina de pietate se aruncá pre geunchii si cu ochii îndreptati spre ceriu, — chemá ajutorulu lui Ddiu. Spariata se redicá inte, audindu pasi rapedi, cari totu mai tare se apropiu de us'a temnitiei. Us'a se deschise, si Negrila intrá salutandu cu reverentia pe princessa. In ochii lui betrani straluciau pomposu nise radie de bucuria, de cari nu avuse de multu timp.

„Féta!“ o agrai Negrila cu o agraire cam îndatinata intre Romani, la carea densulu se credea îndreptatitu si ca unu atare (Roman) si prin etatea sa naintata, „féta! candu auror'a dilei se va ivi mai antaiu pre ceriulu stelatu, vei pasi si tu in di'a cea mai splendida a vietii tale! Tie-ti este pregatitu tronulu Romaniei, naintea caruia va trebui sé-si piece geunchii si tatarulu crudu!“

„Eu vedu cá nu se póte altfelu; dispune, si eu me voiú supuna voiosu sórtei mele,“ — respunde Bránda.

Nepresentiendu cá ce a decisu Bránda, ascultá Negrila cu umire cuvintele virginiei. „Eu sum gata“ — continuá Bránda — „de a imbracisá pre chanulu de sociu, numai sé-mi fia permis a me infacisá in costumulu meu naturalu, invelita cu velulu, ce mi l'a pregatitu mam'a mea multu iubita!“ Negrila, la audirea acestoru cuvinte neastepate, se inspaimentá. Elu pré bine pricepea, cá o asemenea determinare resoluta póte se fia numai efectulu unei desperatiuni nemarginite. — Aceste cuvinte

) N'ace munti intre Bucovina si Moldavia.

stórsera lacrimi de compatimire din ochii be tranulu. . . . . Cu furia apucá apoi man'a delicata a Bránde, si in contra vointiei acesteia o duse la unghiuu temnitiei, unde érá inscriptiunea, si aruncandu-se la piciorale ei, cu o voce melancolica începú: Princessa a Romaniloru! momentu'u salvarii a sositu, sé scéi bine cá si in vinele mele bate inca sango de romanu, si cá lacrimile tale sunt cu multu mai poteriice si mai convingétorie, de cátu ferulu celu cruntu alu tiranulu, ce amenitia capulu meu! . . . . . Eu si marinosulu meu fiiu am pregatitu tote pentru eliberarea ta, carea inca astadi cauta sé se implinésca. Sub pétr'a pe care ti-ai scrieu numele si istori'a ta, e locul de eliberare. O cale pre sub pamentu, numai mie cunoscuta, conduce afora de cetate pana dincolo de Siretu, si de acolo nii de cáu necunoscute te vor duce pana in Marmatia! . . . . .

Cine ar fi in stare se descrie bucuri'a si multiamirea virginiei? Salvarea atátu de nepresentita, i érá acum aprópe! Indata in sa ce cugetá la pericolele unei atari întreprinderi audaci, — i se stine sperant'a de unu succesu favorabilu, si peptulu ei fragedu fú cutriaratu érași de unu suspinu de mórte. . . . . Us'a temnitiei se deschise de nou si unu june intrá imbracatu in costumu tatarescu. Bránda se inspaimentá. . . . . „Nu te teme,“ o incuragiá Graménu (fiindu cá elu érá), intr'unu tonu solenu; „ié si te imbracá in vestimintele aceste“ — continuá mai departe, dandu Bránde unu costumu tatarescu.

Din di'a in care Bránda cadú in ghiarele monstrulu, abiá astadi o revede Graménu. Tipulu Bránde la momentulu primu alu vederii remasesc adencu intiparitu in inim'a lui Graménu. Ah! dar multa deosebire de atunci si pana acuma, cáci tinér'a Romanutiei érá acuma numai o umbra. Sperant'a in sa de a fi eliberata, dede feciei suferinde gratii nóu, cari aprinsera in Graménu si mai tare foculu amorulu si alu compatimirei. . . . .

Nu multu timpu durara pentru Graménu aceste ilusiui farmecátorie; cáci pre can lu grabiá Bránda sé se imbrace in costumulu tatarescu, pre atunci c'o ochire Negrila atrase pre june catra unghiuu temnitiei, unde érá inscriptiunea. Graménu pricepu inscriptiunea; de unu fulgoru inspaimentatoru se cutriará peptulu seu amorosu. „Fie-care dintre noi“ — intrerupe Negrila tacerea profunda — „are o derutiunta sacra de implintu!“ „Detorint'a ta“ — continuá Negrila — „sé ajuti eliberarea; a mea

de mai nainte a congressului astăzi ar fi să se facă alegerea, dar regimul a trimis unu comissariu regescu în persoană dlui Mandits cu impotterea că dacă Congresul nu se va abstené de la alegere, se-lu proróge și în casu de lipsa se-lu dissólve. Vom vedé ce resltatu au avutu mesurile comisariulu regescu. —

Caus'a Romaniei totu este la ordinea dilei. Prin sanctiunarea legii aduse de Camera în cestiunea Stroussberg, spiritele alarmate s'au mai linisitu, desi Bismark cu Beust persistu pentru intreveniunea Turciei intru interesulu proprietariloru de obligatiuni romane de drumulu de feru. Dnulu Carolu se fia tare machinitu si, asia suna scirile tendentióse, se caesce cá a sanctiunatu amintit'a lege. In acésta privintia avemu unu articlu specialu pe care insa din lipsa de spaciu trebui se-lu lasámu pentru nrulu viitoriu.

Din strainatate, afora de cele ce amintirámú despre Francia, n'avemu de insemnatu nici o scire nóua de mare interesu.

Frontari'a militaria rom. banatica, in iuliu.

(Scólele nóstre poporale in stare de perrere.) Este de comunu cunoscutu cumca scólele în confiniulu militaru se administrau de catre autoritatile politicesci, desi acésta administrare nu corespunde scopulu doritu, pentru cá organele respective, parte nefindu romane, parte neavendu sciintiele necesarie, propuneau si comandau felurite metoduri încátu nime nu scia dupa care se se orienteze, si asia deveniau abuzurile cele mai mari in scóle; dar aceste abuzuri le îndreptá directorulu nationalu care ca romanu cu trupu si sufletu cunoscedu-si chiamarea sa, promová progresulu încátu ne mirau si chiar strainii. Acuma insa de anu incócia directoratul s'a delaturatu prin Sinodulu eparhialu si s'a infintiatu Senatul scolariu. Cine sunt membrii aestui senatu, numai Ddieu scie; cunoscu-si ei chiamarea lor, nu scimu, una numai scimu si vedemu cá astadi candu cugetámú cá am ajunsu o epocha mai fericita pentru progresulu instructiunei, ne vedemu incarcati de abuzuri mai cumplitu decátu in trecut; nu avemu nici direttore na-

laru, care se porte grigi'a do invetiamentulu poporulu.

O parte din invetiatori are ocaziunea de a speculá cu scóla, cáci nime nu le ié sém'a cum si cátu au naintatu; nime nu priveghieza, óre este regulata cercetarea scóleloru si asia in multe locuri aprópe diumetate din numerulu efectivu alu scolariloru obligati intregu anulu nu vinu la scóla; nu este cine se faca dreptate, toti dormu, toti tacu, desperarea i-a cuprinsu pre toti.

Statutul organicu este la noi batjocurit, cáci i-se facu si acuma dupa santiunare modificatiuni preste modificatiuni, prin care se compromite chiar Maiestatea Sa Monarchulu, si care, taia adencu in autonomi'a bisericii nóstre carea se dice a fi prin lege garantata; inaltulu ministeriu de resbelu imperialu prin unu cerculariu ordina de nou influinti'a autoritatiloru politicesci in scólele nóstre confesionale in privintia invetiamentulu, impedecandu totalu activitatea comitetelor parochiale si prin urmare a Senatulu scolaru; se oprí in fine comitetelor parochiale a tiené vre-o siédintia fora de scirea si asistarea stepanirei politicesci, casi candu inaltulu ministeriu nu ar avé in noi romanii nici atáta incredere ca se ne elibere de sub tutel'a straina.

Afiandu-ne la pragulu Sinodulu eparhialu, tragamu atentiunea dloru deputati sinodali, ca se recomende acésta cestiune importanta ven. Sinodu, éra pre 'naltulu Ministeriu Imperialu ilu rogámu cu tóta seriozitatea, ca celu putienu se nu ní puna pedeci organizarii si desvoltarii nóstre nationali, cáci lasandu-ne pre noi liberi se lucrámú noi insine de capulu nostru, vomu inaintá si noi, vrendu bunulu Ddieu, de la care senguru numai asteptámú ajutoriu si mangaiare, cáci guverniale tóte ni au fostu si ni sunt mastere.

Unu Almajanu.

Bereysee, in iuliu 1871.

Relativu la cele scrise de notariulu si presiedintele adunarii invetiatoresci tienute in 2 iuliu st. v. a. c. in Timisióra, in caus'a „Reuniunei“ constituende, si publicate in nr. 58 alu aestui pretiuitu diariu, am a face urmatóriele observari:

Adunarea respectiva a alesu pe invet. Moldovanu de presiedinte éra pre invetiatorulu Buiasiu de notariu de etate nu conformu regulamentulu pentru conferintiele invetiatoresci,

tielu ordinariu, ci i a alesu ca atari pentru comitetulu provisoriu alu carui scopu esto censurarea statuteloru propuse de subscribulu.

In 9/21 augustu se va intemprá „Constituirea“ si inaugurarea Reuniunei invetiatoriloru romani din tractulu Temisiorii in comun'a Moșnitia, la carea on. publicu este cu totu respectulu invitatu a participá. Vom vedé in cátu se interesédia intieleginti'a nóstra de naintarea invetiamentulu poporulu si in generalu de sórtea invetiatoriloru romani.

A n d r e e s c u.
invet. ca membru alu comit. provisoriu.

Comitetulu conducetoriu pentru serbarea intru memoir'a lui Stefanu celu Mare. *)

Comitetulu conducetoriu pentru serbarea intru memoir'a lui Stefanu celu Mare, are onórea a insciintiá prin acést'a pre onoratulu publicu romanu, cumca elu si-a strapusu resiedinti'a la Cernauti in Bucovina in 1. aug. st. n. a. c. incependu aici pregatirile necesarie pentru serbare, despre a carei realizare nu mai póte incapa nici o indoieála; róga asia dara a adresá tóte corespundintiele, precum si listele netramise inca indereptu, fia ele si desierte catra: Pamfilu Danu juristu, Cernautiu (Czernowitz, Bucovina.)

Comitetulu conducetoriu róga mai o data, ca P. T. dómne, domni si familii cari voiescu a a participá la serbare, in interesu propriu se binevoiesca a-lu insciintiá pana in 10 augustu st. n. a. c.

Cernautiu in 1. augustu. st. n. 1871.

Joanu Slaviciu,
presiedinte

E. Lutia,
secretariu

Anunoiu.

Societatea teatrala romana din Bucuresci sub directiunea dlui aratistu M. Pascali va dá 6 representatiuni teatrale in Aradu in 12, 13, 15, 16, 17 si 19 ale lui augustu nou.

Avendu onóre a aduce acésta scire placuta la cunosciintia publica, facemu apelu totodata la toti amatorii teatrului nationalu, spre a participá in numeru cátu mai mare la aceste representatiuni artistice a Taliei romane.

Aradu, in 5. Aug. 1871.

Comitetulu arangiatoru.

*) Societatea Redactiuni romane sunt rogáte a re-

Varietati.

(Dlu Babesiu,) dupa ce vinori, sambata, domineca si luni, — si terminá missiunea sa ca Referintu din partea Delegatiunei, cu conclusele sinodoli in mana, ieri parasí Aradulu, plecandu pentru Caransebesiu, de unde va reintorná la Timisióra pentru comisiunile de despartire. Este deci neintemeiata scirea ce o respandi o fóia naiunala, cumca Babesiu cu — nu aciu cine ar fi plecatu pentru Fagarasiu si Bucuresci. —

(Societatea academica romana.) In siédintele din anulu acést'a ale Societatií academice de Bucuresci — precum cetimu in „Telegrafulu“ — se vor rostí discursurile de receptiune ale unor membri mai de curundu intrati in Academi'a romana, si a nime: ale dniloru: Odobescu, P. Poenariu, Fontanini, Cogalniceanu si episcopulu Melhisedecu. Se dicc, cá dlu Odobescu va vorbi despre nemuritorulu Balcescu si-i va respunde dlu Papiu Ilarianu. Dlu P. Poenariu va vorbi despre Lazaru; i va respunde dlu G. Stomu. Dlu Fontanini va disertá despre luptele filologice ale ultimelor timpuri si-i va respunde dlu Massimu. Dlu Cogalniceanu va fi intimpinatu la discursulu dsale despre C. Negruzzi, de dlu N. Jonsescu. In fine, P. S. episcopu Melhisedecu va tratá despre rolulu bisericeii in cultur'a Romaniloru; i va respunde dlu V. A. Urechia. —

(In caus'a teatrului nationalu.) Comitetulu Societatií pentru fondulu de teatru s'a adresatu prin Comitatu catra mai multi barbati de frunte ai nostri, rogandu-i a fondá — conformu statuteloru — unde se va poté comitete filiale. Sparámú cá dnii rogati vor îmbracisiá cu tóta caldur' acésta causá si vor formá cátu mai curundu respectivele comitete, ca astfelu la adunarea de la Satu-mare se se póta reportá si despre ele. —

RESPUNSURI.

Dr. B. in S. — Caus'a ve rogámu se o concepeti cu multu mai scurtu, cáci spatiulu nu ni permite a reproduce o polemia asia de lunga.

Dlul Petru V. . . in Iamu. Reclamandu numerii 54—59, suntemu in stare a Ti-i tramite cu acea observatiune insa, cumca abonamentulu Dtale cu lun'a lui iuliu a espiratu. Te rogámu deci a renói abonamentulu.

e insa de a remané aici si de a-mi petrece dilete putiene in rogatiune pentru salvarea vóstra. Déca a-si merge si eu cu voi, numai vi-asi intardiá fug'a, si a-si apropiá mai tare perirea nóstra. Dumnedieu atotopotinte, care in mediloculu víforaloru si ale acestoru órde blastemate protege natiunea, elu se ve conduca si pre voi nevatemati la limanulu salvarii. Huma, amicul meu vechiu, ca unu parinte va stá vóa intr'ajutoriu in decursulu fugiei. Cu doi cai ageri ve va acceptá. Elu are se ve conduca pre voi! A ta detoriuntia, fiule alu meu iubite, este se aperi atátu onórea, cátu si viéti'a tineréi domnitie, fia chiar cu sangele teu! . . . Te juru pre tine la Atotopotintele, caruia ve si incredentiediu, ca cu credintia si cu consciintia se stai nefericitei intr'ajutoriu!! Dumnedieu se fia conducetoriulu vostru!! —

Atátu descoperirea momentana, cá din ce genu nobilu se trage Bránda, cátu si vorbele petrudietorie si incuragiatórie ale parintelui seu incaruntitu, ocupara mintea lui Graménu. „Tata!“ dice densulu intr'unu tonu doiosu, „eu remanu aici in loculu teu si se conduci tu pe princes'a pana in Marmatia!“

„Copile“ — ilu reflectá betranulu, „eu sum betranu, si slabitiunea mea ar fi numai unu medilocu securu pentru a cadé mai usioru in ghiarele tiranulu!“ Accentulu cu care betranulu intoná aceste cuvinte, si-avú efectulu doritu; pentru cá junele nu numai cá nu mai lungi discursulu indesiertu, ci ca se se incredentiedie de nou tatalu seu de energi'a lui, si desloch piétra pre sub care éra calea subterana si pre care stetera scrisa istori'a Brándeii. . . . Virgini'a privindu mai antaiu spariata in juru de sine, casi candu s'ar teme, se nu fia observata de cineva, care prin presinti'a sa ar poté tradá cele ce se petreco, pasi apoi resoluta spre Graménu si apucandu-lu de mana ilu intrebá intr'unu tonu desperatu: „Amice, spune-mi ce s'a intempratu cu unchiulu meu Calimanu.“ — „In presentia lui am juratu ceriulu a sacrificá tóte pentru eliberarea ta“ — respunse Graménu. —

La aceste cuvinte, peptulu celu fragedu consumatu de suspine alu Brándeii se usiurá in cátu-va; consciintia i se mai impacá; pasii ei tremurandi incepura acuma a urmari cu mai mare securitate urmele conducetoriulu seu.

Pre densii ii insociau numai felicitarile parintesci ale marinosulu Negrila si resu-

netulu celu detunatoriu alu petrii rostogolite de pre calea secreta.

Negrila, singuru remasu indereptu, ingenuchiá si cu lacrimi de multiamita implorá scutul celuia din ceriuri. — Rug'a lui fú intrerupta de sunstulu cornulu, alu caruia ecóu ajunse pana la urechile cele sbarcite a lui Negrila, si care insemná cumca fugarii sunt acuma din colo de tiemurii Siretulu.

Nu mai o dorintia pia mai nutriá betranulu: ca Atotopotintele se protéga pre fugari de ori si ce osaru fatalu; éra lui se-i inapire acea constantia, cu carea inarmatu se póta suportá cu barbatia ori ce furia a Tatarulu.

Bránda sentiendu-se mai securu, in bracialu vigurose a lui Graménu, si recapatá poterile si poté urmá cu pasi mai rapedi pre conducetoriulu loru Huma, care cunoscedu greutatea intreprinderii, se siliá se ésa cátu mai iute din locurile si cararile acestea incalcite, si se sosésca cátu mai curendu la unu adapostu necunoscutu dusimanulu. Costumul ei celu tatarescu o protegí pe Bránda in contra suspitiuniloru.

Profeti'a cumanei intr'atát'a nebusise pe crudulu Harobanu, in cátu bietulu nepotendu acceptá diorii dilei urmatórie, cari aveau se-lu instaleze pe tronulu Cumaniei mari, inca nainte de ce s'ar ivi aurora pre ceriu, o musica tatarésca signalisá inceperea festivitatiloru de nunta. Chanulu se imbracá astadi in ornamentulu seu celu mai splendidu. Unu copilu ducea naintea lui pretiésele ce avea de cugetu se le doneze frumósei sale mirese. Concomitatu de o suite numerosá se duse la temnit'a Brándeii, ca cu man'a sa propria din pulberea temnitiei s'o redice pe tronulu celu gloriosu alu Cumaniei mari. — Nuori de mahnitieune insa impresurarea faci'a lui cea vosela, candu intrá in temnitia intunecósa, unde in desiertu cautá se véda pe frumós'a Bránda. O furia nespusa i se aprinase in ochi, caudu in loculu „doritei“ aflá pe Negrila, care standu in genunchi tinea o cruciulitia de lemnu in drépt'a sa tremuratória, si cu o barbatia admirabila si-acceptá lovirea de mórté. —

„Unde e sclav'a crostina?“ sberá Harobanu privindu cu o cautatura turbata catra betranulu tremuratoriu. — „Asia a voitu ceriulu!“ — respunse Negrila. — „Cine i-a indemnatu se fuga?! — „Asia a voitu ceriulu!“ — Curtenii, ce-lu incungirau pre Harobanu, tremurau de frica, cautandu in tóte unghiurile

temnitiei se gasésca pre Bránda, tienendu in mana faclii aprinse, ca asia se póta strabate mai bine intru intunerecu. — Pétra se rostogoli la o parte, calea secreta se descoperí; Harobanu singuru se aruncá intr'ens'a, dar indesiertu! — Intorcendu-se indereptu, descoperí inscriptiunea de pe pétra. „Batu!“ strigá elu unuia dintre curtenii sei — „ce vor se dica semnelo acestoa?“ Batu prin explicarea inscriptiunei mai mari inca furórea crudulu tiranu.

Abia acuma intielése densulu cá ce tesaru pretiuitu i-a scapatu din mana; séu prin dispusetiunea Provedintiei, séu prin perfidi'a lui Negrila. —

Chiar si murii temnitiei eclocitau acuma de rácnetele lui turbate, si facea nisce inholbaturi in cátu credeau cu totii cá cu o suflare va mutá pre bietulu Negrila la eternitate; si póte cá ar fi comisu si acésta crima, déca sperantia nu l'ar fi moderatu si acuma; — pentru cá densulu cugetá cumca cu ajutorulu lui Negrila va dá de urm'a fugariloru.

„Tie mórté! si blastematulu teu fiu tóte torturele!“ racln turbatu tiranulu, si impleticindu-si man'a furiosu in perulu celu creliu si caruntu alu nefericitului, ilu tara dupa sine pana ce-lu scóse dintre murii temnitiei.

„Inferecati canele acést'a in forele cele mai grele!“ demandá chanulu curteniloru tremuratori. . . . Unu semnu dede si toti soldatii tatarí stetera gat'a de pornire si de batalia.

Mare si infortatória éra espeditiunea contra unei ficutie nearmate!

De resunetulu armelor eclocitau muntii si váile; speditiunea loru éra cá si in contra unui inimicu potinte ce ar amenintá Romidava. — . . . Insusi Harobanu, inarmatu din calcaiu pana in crescetu, se puse in fruntea armatei. Plinu de furia se aruncá pre armasariulu seu, dedacu in lupte, si racnetulu seu turbatu „dupa mine fetiori! cáci cautá se-i ajungemu!“ ii puse pre toti in galopu. — . . .

Pre candu decurse acésta scena tragica in Romidava, pre atunci Bránda, insocita de Graménu si Huma, naintase departe prin paduri si pre deluri necalcate de omu; scapandu asia totu mai tere de persecutatori. Espertulu Huma se ingrigí de principésa nu numai ca unu parinte, ci se ca unu Romanu, caruia i jacea la inima prosperarea patriei si a natiunei, si de aceea voia densulu ca cu ori si ce pretiu se elibere pre tiner'a domnitia din ghiarele monstriloru; éra Graménu care vedíu cá partea

mai buna a sperantieloru sale este acuma nimicita, dori'a numai ca caletoria loru se dureze pana la marginile luméi. . . Calimanu, desi starea sanatare sale éra mai imbucuratória, totusi se sentiá inca pré debilu pentru a face o incercare de eliberare; caei o rana din peciorulu stangu, i oprí ori-ce misicare. Fora a sci cá ce se intemprá cu nepóta-sa, remase si mai departe in coliba Ravoicii, pentru cá gensulu nu audise de la nimeni cá Graménu séu eremitulu (Huma) dóra si-ar fi satisfacutu obligatiuniloru loru. Elu in astfelu de pusetiune trista nu-si potea as-unde fric'a cá-lu vor descoperí Tatarii, cari amblau prin aceste tufisiuri; de aceea, sentiendu-se pré debilu de fuga folosi unu arbore, — care éra golu pe din laintu si stá in apropiarea colibei, — de scutu securu, si in acést'a se ascunde densulu la apropiarea Tatariloru. — In o demanétia frumósa siedea Raveica si Calimanu cofundati in o vorbire placuta langa umbr'a recórósa a arborelui amintitu. Susuitulu frundiiloru uscate li conturbá negriginti'a loru si-i facú atenti de a se nitá in giurulu loru, si intr'adeveru observara intr'o departare nu mare doi calareti, cari de pre portulu loru pareau a fi Tatarí. — Iute se ascunse elu in cavitatea (butur'a) arborelui si Raveica se sili a impleti din nisce ramuri tineré o forma de mrege, cu care acoperí cavitatea arborelui; astfelu erau ambii scutiti de ori si ce suspitiune. Pre Calimanu ilu scutiá arborele, éra pe betran'a betraneti'a ei; si de aceea asteptau ambii fora unu picu de frica apropiarea calaretiloru.

Calareti se oprira naintea colibei. Cine e in stare a depinge bucuri'a lui Calimanu, candu diari pe Bránda. Urmá o scena petrudietoria. Ambii priviau cu multamire la Graménu, care prin marinositatea si curagiuu seu admiraveru fece salvarea amandurora.

Pre candu frumós'a Bránda incepú se enareze unchiulu totu decursulu suferintieloru, pre atunci Raveica se grabiá a pregati pentru tiner'a domnitia unu adapostu in coliba modesta. Sórele, ce plecase spre apusu inrosit cu radielu sale ultime verfurele Carpatiloru. Tonulu celu armoniosu alu paseriloru captatórie marturisiá de bunatatile Atotopotintelui, si concertulu loru desfetatoriu alina somnulu celu profundu alu principesei, carea din óra plecarii de la vét'a parintésca numai acuma se dede somnulu fora grige. Insa somnulu ei celu dulce dupa atáte ostenele, ilu conturbá curundu semnulu unui

Publicare.

Tergulu de tiéra mai de aprópe in opidulu Lipova, comitatulu Timisiorei, se va tiené in 16, 17 si 18 septembrie 1871 c. n.

Lipova, 5 augustu 1871.

Filipu Jancovicu,
jude opidanu.

Concursu. *)

Se escrie pentru paoc'hia de *Bratka*, in Biharia. Terminulu pentru concurenti se prefige pre 1. augustu vechiu. Adresele sunt de a se tramite la protop. Pestisiului.

Comit. paroch. din *Bratka*.

FASIE m. p.
protop.

1-3

*) Primiramu acestu Concursu in 5 aug. n. — Red.

Concursu.

Nr. 25.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci din comun'a Cillu, Inspectoratulu Buteniloru se escrie concursu pana la 27 augustu stilulu nou a. c. Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt :

126 fl. salariu anualu, 16 meti de grâu, 12 meti de papusioiu, 120 portiuji de fenu, 12 orgii de lemne cuartiru liberu cu intravilanu de 1/2 jugeru!

Doritorii de a ocupá acésta statiune sunt avisati a-si trimite concursurile loru Comitetalu parochialu, pe langa testimoniulu de calificatiune—pana la 27 augustu st. nou a. c. in care dia se va tiené si alegerea invetiatoriului. —

Cillu, in 29 iuliu 1871.

1-3 Comitetalu parochialu.

Concursu.

Pentru statiunea invetiatoresca nou origata din DS.-Gurbesti se deschide concursu. Emolumentele: bani 100 fl. v. a., 6 cubule grâu, 6 cucurudiu, 3 orgii lemne cu cuartiru liberu cu gradina. Doritorii de a ocurege se-si tramite suplicele la Inspectorulu cercualu de scóle pana la 29 aug. st. v. a. c. candu se va tiené si alegerea.

DS.-Gurbesti la 21 iuliu 1871 st. v.

Comitetalu parochialu.

in contielegere cu Protopresbiterulu
Inspectoru de scóle alu Beisaiului.

1-3

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante din comun'a gr. or. *Crecima* cu filialulu *Malu*, in confinliu mil., protopresbiteratulu Caransbesiului, se escrie in urm'a conclusiunei comitetelu respective cu terminu de 20 zile de la intai'a publicare. — Dotatiunea se cuprinde din 120 fl. v. a. dupa contractu, un'a sesiune de pamentu parochialu, cuartiru liberu si gradina de legume. Doritorii de a ocupá acésta parochia se-si indrepte petitiunile catra Comitetalu parochialu séu de a dreptulu séu prin protopresbiteratu, instruindu-le cu atestatele recurtu de Statutul organicu, a nume: cu atestatul de calificatiune de la von. consistoriu si de portare morala. Cai ce se vor intardiá, séu nu vor produce atestatele prescrise, nu vor fi luati in cosideratiune.

Crecima, in 20 iuliu 1871.

Comitetalu parochialu.
in contielegere cu dlu
protopresbiteru
Nic. Andreevicu.

1-3

Publicatiune de licitare.

1374/1871.

In urm'a decisului de sub Nr. 1374/1871 emanatu in caus'a executiunala a tuturulu orfanalu com. din *Otlaca*, contra sucesoriloru lui *Josifu Nanu*, realitatile inscrise la Nrulu 218 alu protoc. cart. fund. din *Otlaca*, pre numele lui *Josifu Nanu*, constatatorie din casa si intravilanu, pretiuite la 500 fl. pre langa depunerea unui vadiu de 10% alu pretiului de estimatiune, se vor vinda pre calea licitatiunei la 5 septembrie 1871 pentru pretiulu, séu mai susu de pretiulu de estimatiune, si la 6 octobre 1871 macar si mai diosu de pretiulu, acela, — totdeun'a la 10 ore nainte de mediadi, la casa comunala din *Otlaca*, sub urmatoriele conditiuni:

Licitantele celu cu ofertulu mai naltu va avé a depune diumetatu din pretiulu cumperarei indata la manole judelui esecuentu, cealalta diumetate in terminu de 3 lune, computate de la diu'a de licitare, si adeca la tribunalulu de comitatu in Aradu cu 6% interese.

Cumperatoriulu va intrá in posesiunea faptica a realitatiloru cumperate indata dupa depunerea ratei prime a pretiului de cumperato; dreptulu de proprietate ilu va casciga in sa nu-

mai dupa depunerea intregulu pretiu de cumperare, prin transcrierea in cartile fund. pre numele sou.

Percentuari'a timbrala pentru transcrierea posesiunei o va suporta singuru cumperatoriulu.

Totodata se face cunoscutu tuturora creditoriloru ipotecari, cari nu locuiescu in locu séu in apropiarea acestui officiu de carte fund. cumca, conformu §-lui 433 din proced. civ. se-si denumésca mandatari aici in locu si se notifice numele acestora — pana la vendiare, asemenea se provóca toti aceia cari voiescu a-si realisá reclamatunile loru de proprietate séu alta pretensiune in privinti'a averiloru cuprinse, cumca conformu §-lui 466 din proced. civ. se-si insinue actiunile loru de reclamare in terminulu legalu.

Datu din sedinti'a scaunulu officiu de carte fund. a comitatulu Aradu, tienuta in 15 februaru 1871.

2-3 Officiulu de cart. fund. alu
Comitatulu Aradu.

Concursu

Nr. 3/ 871.

Dupa repausarea docintelu din comun'a *Sosdia*, ctulu Timisiu, postulu invetiatorescu gr. orient. a devenitu vacantu; deci prin acésta se escrie concursu; suplicele instruite cu documintele necesarie, se se tramita pana in 30 augustu st. v. a. c. subscriului Comitatu parochialu.

Cu acestu postu sunt impennuate emolumintele: 80 fl. v. a. bani gata, 20 cubule de grâu, 20 cubule de cucurudiu, 100 lb. de lardu 100 lb. de sare, 25 lb. de lumini, 9 orgii de lemne, din cari e a se incaldi si scóla, 4 lantie de livada si cuartiru liberu cu gradina.

Pre langa celelalte documinte se recere si testimoniulu de calificatiune si atestatu despre portarea morala de pana acuma.

Sosdia, 4/16 iuliu 1871. 3-3

Josifu Deheleanu Joane Popovicu m. p.
not. comitetalu paroch. presiedintele comit.
Cu contielegerea mea:

Alexandru Ioanovicu m. p.

Protop. Jebelului si Inspect. scolariu d' str.

Concursu.

De ore ce partea cea mai mare dintre competintii la postulu vacantu de Capelanu in

Urdinu, nu si-a completatu cum se recere recursele, lipsindu mai fie-caruia careva documentu prescriu, deci nu s'a potutu tiené alegerea pe di'a defipta; si asiá acum se provóca de nou a-si completá recursele in sensulu St. org. si a le tramite D. Protopopu pana la 15 augustu a. c. st. v. care totu deodata va fi si di'a alegerei. Cele sosite mai tardiu si cele necomplete, nu se vor luá in consideratiune. 3-3 Comitetalu parochialu,
in contielegere cu Dlu Protopresbiteru.

Concursu

Prin resignarea invetiatoriului betranu Georgiu Ghina, devenindu vacante postulu invetiatorescu de la clas'a II. a scólei capitale gr. or. romane din *Lugosiu*, in comitatulu Carasiu, se deschide concursu pana la 21 augustu calind. vechiu a. c.

Emolumentele cu acestu postu impreunate sunt: 300 fl. v. a. salariu anualu, 120 fl. bani pentru cortelu, 20 meti de grâu si 6 orgii de lemne, din cari ara a se incaldi si scóla.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si tramite recursele, timbrate si ajustate cu documintele de calificatiune pentru scólele capitale, conformu §-lui 13 art. I. din Statutul org. bis. si cu testimoniulu celu putienu despre 4 clase gimnasiali — catra On. sinodu parochialu gr. or. din *Lugosiu*, la manile dlui protopresbiteru tractualu G. *Pesteanu*.

Intre recurtiile de asemenea calificatiune va avé preferintia, carele va fi versatu in cantarea bisericésca dupa note.

In contielegere cu d. protopresbiteru tractualu.

Comitetalu parochialu gr. or.

3-3

alu *Lugosiului*.

Concursu.

Pe bas'a multiamirei rv. d. Georgiu Vasilevicu, a fostulu parochu, dto 9 aprilie a. c. se escrie concursu pentru vacant'a — a dou'a — parochia gr. or. din *Giula-magiara*, cu terminulu pana la 15 augustu st. v.

Emolumintele: 1 sesiune pamentu comasatu, birulu de la 150 case: in bucate si bani; stolele indatinate, fora cuartiru.

Suplicele provediute cu documintele necesario despre absolvarea a loru 8 cl. cu maturitate, perfectiune in limb'a magiara cu atestatu de calificatiune si buna morala, con-

Romanu, care striga: „unu“; pentru cá dupa datin'a de atunci, acésta erá insarcinatu de locuitori de prin vai a veghia pre verfulu cutarui delu, de pre care s'ar fi potutu vedé intr'o distanta departata, si prin unu semnu cunoscutu a-i insciintia pre acestia despre apropiarea óspetiloru nepoftiti. O catastrofa noua presentiau fugarii, a caror'a bucuria momentana se prefacé in frica panica. Graménu si Huma sciura bine, cá acestia potu se fia numai Tatarii, cari sunt tramisi dupa densii. Seurti-meia timpului si apropiarea Tatariloru i necagiá; fie-care propunea altu modu de salvare; neci unulu in sa nu se parea a fi mai consultu si a promite unu resultatu mai securu, decátu care l'a propusu Raveica: ca Bránda impreuna cu socii se tréca iute fluviulu (Moldova) si se tintésca de a dreptulu catra muntele Pionu, unde in spelunc'a *Dochiei* *) va aflá unu adpostu. Pre Calimanu ilu impedeá slabitiunea sa corporala, ba si lips'a unui calu de a poté insoci pre fugari. Dorerea Brándeii erá cu atáta mai mare, cu cátu dupa bucuria revederii nu se acceptá la o catastrofa atáta de rapede. Intardiarea fece ca periculu sé se totu mai apropia.

Bránda, Huma si Graménu pornira, si intre felicitariile cele mai cordiali ale Raveicei si ale lui Calimanu — trecura fluviulu. . .

Harobanu, dupa ce indesiertu cutrierá dóue dile intregi cu curtenii sei tóte delurile si vaile, impartí in urma cavalerime sa in tóte direptiunile. Elu insusi, insocitu numai de unu tataru care ducea cu sine pre incatenatulu Negrila, dede cursu liberu armasariulu seu nalbitu de spume. Unu casu fortuitu i-lu duse pe persecutoriulu dreptu spre colib'a Raveicei. Calimanu, observandu cumca monstrulu se apropia totu mai tare de coliba, se grabí in arbore, unde scapase adese de periculu! O lance, care totdeun'a o tinea in cavitatea arborelui, i asecurá aperarea necesaria in casu candu ar fi atacatu.

Calaretii stetera naintea colibei. . .

Harobanu, dupa ce se restaurá putienelu de ustene'l'a calaritului, demandá ca sé i se

*) Traditiunea poporala a pastratu nescari mituri, despre *Dochia*. Se dice cá ar fi fiu'a lui *Decebalu*, care dupa ce-si vedíu patri'a cuprinsa de Romanu, se retrase între piscurile *Carpatiloru*, petrecendu aici in singuratate pana la mórté.

adeca de facia *Negrila*. Acuma credea densulu cá va poté totusi se scóta ceva din gur'a betranului.

„Cane nemultiamitoriu!“ sbierá Harobanu, „asia respatesci tu elementia mea, cu care te-am tractatu? Intr' acestu modu mi romuneru indurarea cu carea am iertatu pre miserabilulu teu fiu? Marturisesc! marturisesc! dar sinceru! cá unde e fetior'a crestina?! . . .“

Negrila, care nu sciú cá nefericit'a, cu putienu nainte de acésta, parasice colib'a, sperandu cumca dens'a s'ar aflá acum sub scutu securu, si despretiuindu-si dilele putienele ale vietiei, cari inca la inceputulu acestei intreprinderi grandioase lo si dedicase pre altariulu natiunei, ilu reflectá cu o resolutiune admiravera. „Barbare!“ agrái densulu pe grozavulu conducatoriulu alu órdeloru turbate — „nu vedi tu pre urtiosulu Pfulu *), care amenintia tronulu teu? Sangele, care l'ai versatu tu cu man'a ta maculata, striga resbunare voce potenta catra ceru, si se scí cá resbunarea nu e departe! Eu, crudule tiranu, nu me rogu pentru vietia mea! demanda se me ucida, séu se me arda; pentru cá credu cá am inca atáta barbatia si resolutiune ca se potu suferi ori si ce tortura. . . Eu, nebunulu de mine! m'am demisu a fi instrumentulu teu, dar cel'a, care dispune preste stelele lucitórie, me va iertá! Eu am acuma numai unu fiu, pre mariuimosulu Graménu, si elu este capabilu se resbune acestu sacrificiu.“

Cátu audi Harobanu numele aceluia, care i-a nimicitu tóte imaginatiunile, scése pre locu cu unu gestu turbatu spad'a din téca ca s'o infiga betranului in peptu, dar se oprí cugetandu in sine cá atare mórté e pré usióra pentru colu ce i-a ruinatu fericirea viitoriului. Inca o data de aceea dede betranului timpu de a se cuogotá, pentru cá mai sperá a scóte de la elu veri o informatiune despre Bránda. Dupu unu restimpu se apropiá érasí de betranu cu o facia mai amicabile si-lu agrái dicendu: „Spune-mi, Spune-mi betrane, unde e si ce s'a intemplatu ea virgin'a crestina?! Vietia ta si a fiului teu va fi scutita!“ si ce vorbí densulu si sigilá totodata prin invocarea dieiloru sei. — Dar cuvintele sale remasera tóte fóra efectu; pentru cá Negrila nu-si tiené de demnitate a vorbí

*) Pfulu erá pre atunci domnitoriulu *Cumaniloru*.

cu unu lingusitoriu. In cugetulu seu se rogá lui *Ddieu* ca se-lu intarésca in lupt'a ultima, — in lupt'a de mórté.

Harobanu desperá cu totulu de a poté scóte vre-o marturisire adeverata din gur'a betranului *Negrila*.

„Legati-lu de arbore demandá infuriatu sociulu, aretandu-i totodata arborele in care erá scutitu Calimanu.“

Acuma croulu Calimanu ajuso martore unui scene inspaimentatórie. Densulu in decursulu convorbirei intre Harobanu si Negrila nu poté admirá din destulu barbatia si constantia cu cari erá inarmatu cestu din urma si cu cari nimicu sperantiele primului de a descoperi pe Bránda. Calimanu erá acum in o stare fórté critica, pentru cá de o parte stá asiá aprópe de unu amicu, caruia i detoria atáta multiamita, si pre care s'ar fi convenitu se-lu apere; éra pre de alta parte se sentiá pré debilu de a-i dá mana de ajutoriu; apoi insusi erá silitu a se ingrigi ca se nu fia descoperitu. . .

Harobanu, torturatu de furia si de dorulu resbunarii acceptá cu sete vre-o faima de la scir'citorii sei numerosi. In galopulu elu mare si sosi unu tataru, care anuciá, cá a observatu o ceta de calareti acoperita de o negura grósa din colu de tiermure, si cari din candu in candu intonau versulu de bucuria: „Bránda.“

Chanulu sari ca unu selintitu de minte si se aruncá pre armasariulu seu inchiegatu de spume. Spre a-si celebrá in sa de ajunsu triumfulu seu, damandá ca arborele, de care erá legatu Negrila, se se aprinda; éra elu se arancá rapede dupa tatarulu, care i adusesse faim'a cea imbucuratória.

Negrila intielése cá ce i-a anuciatu tatarulu, de aceea inima lui se cutrierá de suspine; acuma nu mai sperá ca santuariulu natiunei poté se remana nemaculatu de furia monstriloru; éra fiulu seu ilu credea espusu tuturoru cáte le potu inventá pagani. In acestu momentu tragicu si doria numai mórtéa, fora se scie cá cu densulu cautá se péra si bravulu romanu, a caruia inima eroica si bracia vigurose erau indreptate a mai face inca cáte-va bravure. — Inscotiuluiu primu a lui Harobanu, care remasese aci indoreptu, nu portá nici o grige cá dóra betranulu legatu i-ar poté stricá ceva; de aceea aduná fora temere in giurulu arborelui erengi uscate ca se le aprinda; in sa fiindu cá acestea nu luara iute focu, se plecá so sufle,

ca se se aprinda mai iute. . . Elu in sa se plecá pentru ultim'a óra. . . cáci Calimanu se folosi de acestu momentu infigendu cu atáta vehemintia lancea sa in spatele tatarului, in cátu acost'a remase asternutu la pamentu preste focu. Résufierea cea grea a mortoriului ilu tredi pre Negrila din lesienulu in care cadiuse. Cu bucuria se coborí Calimanu din cavitatea arborelui si taiá funea cu care erá legatu betranulu de arbore, frangendu totu o data si catenele, cu cari erá forecatu. Spre a storge ori si ce urma despre faptele comise, Calimanu puse arborele in flacara, pre langa care se nimici si cadavrulu Tatarului. Tredindu-se Negrila, se aruncá in bracia salvatoriului seu necunoscutu. Cuvinte putiene fura de ajunsu spre a se descoperi unulu altuia, cáci asemenea sórte ii aduse pre ambii la unu locu. Ca Romanu de inima jurara a nu merge din acestu locu pana nu vor mai vedé inca o data pre nefericit'a loru principéasa, despre carea credeau cá sórtea neconstanta o va predá érasí tatarului. Cu tóte cá sperantia e ultim'a consolidare, ce magulesce unu nefericitu, totusi in atare impregiurare densu nu sperara cumca principéasa loru s'ar mai poté salvá. Multe óre vorbira despre acésta, fora a se poté linisci unulu pre altulu. Ceriulu erá incunguratu de masse gróse de nuori; de agomote viforóse resunau tóte delurile si vaile, éra sunetulu de cornuri mergea portatu de ventulu furibundu in tóte partile. Preste putienu audira voci de ómeni si sunete de pótcóve. Calimanu, in spaimentatu de acestu evinémentu nou, si puse urechi'a sa la pamentu, si senti cá sgomotulu din ce in ce se totu mai apropia si e mai usioru de intielesu. Dupu unu restimpu diari densulu o ceta de calareti, in arip'a caror'a, dupa cum observá, erá Coma. Si intr' adoveru a fostu cremitulu, care tinea in drépt'a sa o cruciulita de lemnu, cáci Coma, fidelu promisiunei sale, indata ce se departá de Calimanu se si duse in *Marmatia*. Ajungendu acolo enará densulu cá la ce monstri a cadiutu captiva Bránda si tóte evinémentele intemplate. Acésta faima tragica dede tuturoru dispuestiuniloru de nunta o colóre noua, pentru cá acestea se intrebuintiara acuma pentru espeditiune in contra lui Harobanu.

(Va urmá.)

formu Statutului ord., se se tramita de a drep-
tulu Comitetului subsemnatu pana in di'a de-
terminata, candu si alegerea va fi. Giula, cott.
Békés, 18 iuliu v. 1871.

2-3 *Comitetulu parochialu.*

In contielegere cu dlu protopopu alu
Chisineului.

Concursu.

Nr. 85/ 871.

La scól'a comerciala si reala romana ort.
or. din *Brasiovu* sunt de ocupatu urmatóriele
patru posturi de profesori:

1. unu postu de profesoru pentru sciin-
tiile comerciale;

2. unu postu de profesoru pentru Istori'a
naturala si Fisica, atátu in scól'a comerciala,
cátu si in cea reala;

3. unu postu de profesoru pentru Che-
mia, (si in casu de lipsa, pentru Geometri'a de-
scriptiva si Architectura);

4. unu postu de profesoru pentru Desem-
nulu linearu si Geometri'a descriptiva.

Doritorii de a ocupá unulu séu altulu
din aceste posturi, se binevoiesca a asterne la
subscris'a Eforia celu multu pana la finea lui
augustu st. n. a. c. concursule lor, insocite de
documentele prio cari se dovedesca: a) cá sunt
dupa nationalitate romani, de religiunea ort. or.;

b) cá au conduita morala si politica buna; c) cá
au cualificatiunea pentru postulu la care com-
peteza, care cualificatiune se documenteza prin
testimonia despre absolvarea Gimnasiului supe-
rioru séu a Scól'ei rzale superioare, si prin ate-
statu, cá au absolvatu cu succesu facultatea fi-
losofica la o universitate, séu unu institutu
technicu, séu o academia comerciala. — Acei
competitori, cari séu prin ossamene formale,
depuse la Institutele superioare, séu prin prass'a
cascigata pana acuma in scól'a, potu dovedi
cualificatiune mai mare, vor fi preferiti.

Salariulu anulu pentru fia care profesoru
este 800 fl. v. a. inaintaro la 900 fl. si la timpu
pensiune.

Candidatulu alesu de profesoru, servece
anulu primu de proba dupa implinirea acestuia
se denumesc profesor definitivu, dupa ce va
fi depusu ossamenulu proserisu de Statutulu
organicu alu Bisericeii nostre ort. orietale.

Brasiovu 5/17 iuliu 1871.

Eforia scól'eloru centrale romane ort. or.

Damianu Datcu,

presiedinte.

3-3

Concursu

In contielegere cu onorabilulu Comitetu
parochiale concerninte, se pu'lica Concursu
pentru implinirea postulu de invetiatoriu la

scól'a romana gr. or. confessionale din opidulu
Buteni, comit. Aradului. Terminulu se pune
pana la 16/28 augustu a. c. ér emolumintele
sunt: —

1. *Locuintia* cu 2 *chilii*, cu *gradina* si cu
cele lalte necesarie.

2. *Salariulu in bani gata* de 252 fl. v. a.

3. *Gráu* 20 de chible; *cucurudiu* 20 de
chible; *fenu* 20 de cantare, *lemne* 22 orgii.

Afora de acést'a din fundatiunea *paiana*
10 fl. la ann.

Competitorii vor avé a-si adresá suppli-
cele proviedute cu testimoniulu de cualificatiune
si cu celelalte documinte preserise — catra
subsemnatulu inspectore cercualu de scóle in
Buteni. —

Buteni, in 28 iuliu 1871.

Teodoru Halicu,

2-3 *Inspectore cercualu de scóle.*

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu
la clas'a a II. nou infintiatu in comunitatea
Vranii, protopresbiteratulu Bisericeii-albe, e-
parchi'a *Caransebesiului*, se escrie prin acést'a
concursu.

Emolumintele annuali sunt:

a) in *bani gata* 140 fl. v. a.

b) in *naturale*: 20 meti de *gráu*; 20 me-

ti de *cucurudiu*; 100 lb. de *chisa*; 100 lb. de
sare; 25 lb. de *lumi*; 8 orgii de *lemne*, din
cari este a se *incaldi* si *scól'a*; 2 1/4 *jugere* de
pamentu aratoriu si *cuartiru liberu*

Doritorii de a ocupá acestu postu vor avé
a-si instruí petitiunile loru concursuale cu —
carto de *botezu*, testimonia despre sciintiele pre-
gatiórie, castigate nainte de a intrá in prepa-
randia, testimoniulu despre absolvarea cursulu pe-
dagogicu la institutulu din *Aradu*, atestatu bunu
de cualificatiune de la Ven. Consistoriu diece-
sanu, avoi despre *servitiulu* de pana acuma si
despre *portarea loru morala*; astfelu instruate
petitiunile si adresate subscrisulu Comitetu
parochialu, le vor substerne P. O. D. proto-
presviteru in *Jamu* pana la 12 augustu a. c.
st. v. —

Vranii, in 15 iuliu 1871.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu:

Josifu Popovicu, m. p.

1-3 *protopresviterulu distr.*

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA.“

pe semestrulu alu II. si respective *patra-
riulu* alu III. cu pretiurile ce se vedu in
frunte.

NB. *Esemplaria complete* mai avemu
de la 1. iuliu. *Redactiunea.*

Deschiderea subscriptiunii de Actiuni

la

Institutulu de creditu si de economii

„ALBINA“

Concessiunatu din partea inaltulu Ministeriu reg. ung. de agricultura, industria si comereiu cu datulu din
20 iuniu 1871. Nr. 6727.

Capitalulu societatii constá din 300,000 fl. v. a. impartitu in 3000 de actiuni de câte 100 fiorini.

Capitalulu acest'a se va poté inmultí de adunarea generala, cu aprobarea guvernulu, prin alta seria de actiuni pana la diumetate millionu de fiorini.

In casulu unei emissiuni nóue, actionarii de mai nainte au antaietatea dreptulu, d'a primí, in mesur'a actiuniloru ce posedu, actiunile seriei a dóu'a in
pretiulu loru nominalu. (§. 9.)

Se punu deci acum la subsriere publica 3000 de actiuni.

Conditiiunile sunt:

1. La subscriere se respundu 10% adeca de la fie-care actiune 10 fl. Alte 20% se vor numerá la provocarea acestui comitetu si a nume in 30 de dile de,
la diu'a provocarii. Versamintele acestea se cuitéza prin adeverintio interimali.

2. Dupa respunderea a 30% se vor edá pre numele respectiviloru certificate de actiuni proviedute cu cuponi de interese si de cascigu.

3. Pentru acoperirea speseloru de la inceputu se mai respunde câte 1 fiorinu de actiune, care se va incassá cu rat'a a II.

4. Versamintele mai departe vor urmá conformu §-lui 10 din statute.

5. La casu, candu in terminulu pusu mai diosu resultatulu subscrieriloru va trece preste 3000 de actiuni, se va face o reductiune proportiunata intre
toti subscribentii.

Subscrierile se facu: In *Sibiu*, in cancelari'a comitetului si la dnulu consiliariu *Elia Macelariu*; in *Brasiovu*, la dlu comerciante *Joane Padure*; in
Zernesti, la dnulu protopopu *Joane Metianu*; — in *Fagarastu*, la dlu vice-capitanu distr. *Joane Codru Dragusianu*; — in *Blastu*, la dlu professore *Joane M.
Moldovanu*; — in *Sebestiu*, la dlu secretariu judeciale *Joane Paraschivu*; — in *Orasthia*, la dnulu adv. Dr. *Avramu Tincu*; — in *Hatiegu*, la dlu comerciante
Nicolau Petroviciu; — in *Deva*, la d. adv. Dr. *Lazaru Petcu*; — in *Baltia*, la dlu inspect. scolaticu *Juliu Bardosiu*; — in *Bata de Crisiu*, la dlu proprietariu
Sigismundu Borlea; — in *Abrudu*, la d. adv. *Mateiu Nicola*; — in *Alba-Iulia*, la d. senatoru *Alessandru Comanescu*; — in *Turda*, la dlu adv. Dr. *Joane Ratiu*;
— in *Clusiu*, la dlu jude singularu *Josifu Popu*; — in *Gherla*, la dlu inspectore de banca *Joane Muresianu*; — in *Deestu*, la dlu adv. *Gabrielu Maniu*; — in
Stomcuta-mare, la dlu ablegatu dietale *Ladislau Butianu*; — in *Nasaudu*, la dlu directore gimnasialu Dr. *Joane Lazaru*; — in *Reghinulu-sasescu*, la dlu
advocatu *Mihailu Orbonasiu*; — in *Tergu-Muresiului*, la dlu comerciante *Josifu Fulep*; — in *Sighistóra*, la dlu archivariu magistr. *Joane Siandru*; — in
Medtastu, la dlu adv. *Joane Popa*; — in *Timisióra*, la dlu consiliariu de scóle in pensiune Dr. *Paulu Vasiciu*; — in *Lugostu*, la dnii Dr. *Aureliu Maniu* si
Constantinu Radulescu, advocati; — in *Caransebesiu*, la dlu secretariu eppescu *Joane Bartolomeiu*; — in *Oravitia*, la dlu advocatu *Simeone Manguica*; — in
Panciova, la d. locoteninte in pensiune *Joane Balnosianu*; — in *Orstova*, la d. proprietariu *Vasilu Popovicu*; — in *St. Miclausulu-mare*, la dlu protopopu
gr. cat. *Vicentiu Grozescu*; — in *Versietu*, la dlu practicantu de advocatura *Joane Siepetianu*; — in *Aradu*, la dnulu vice-comite *Sigismundu Popovicu*; — in
Vilagostu, la dlu notariu opidanu *Joane Moldovanu*; — in *Lipova*, la dlu comerciante *Davidu Simonu*; — in *Pecica-romana*, la dlu notariu *N. Filimonu*; —
in *Betustu*, la dlu advocatu *Parteniu Cozma*; — in *Oradea-mare*, la dlu proprietariu *Nicolau Diamandi*; — in *Sighetu-Marmatiei*, la dlu adv. Dr. *Joane
Mihali*; — in *Cernauti*, la dlu professoru gimn. *Jonu a lui Georgiu Sbiera*; — in *Pesta*, la dnulu advocatu *Floriantu Varga*; — in *Viena*, la dnulu comerciante
B. G. Popovicu.

La cancelari'a acestui comitetu in Sibiu se primescu subscriptiuni si din provincia prin posta séu prin telegrafu cu tramitarea valórei preserise totu priu posta.

Subscriptiunea este deschisa pana la 10 octobre a. c. ér cu diu'a acést'a se va incheia.

Statutele societatii cum si blanchete de subscriere se afla depuse in biroulu comitetului cum si pre la toti reprezentantii nostri din afora.

Actionarii primescu statutele *gratisu*, ér altii cu 20 cruceri esemplariulu; blanchetele de subscrieri se dau *gratisu*!

Cancelari'a comitetului este in Sibiu, strad'a *Macelariiloru* Nr. 110, unde sunt a se adresá tóte scrisorile.

SIBIU, 1. augustu 1871

Comitetulu fundatoriu.